

BUNJEVACKO ŽACKALO

JEDINI PRAVI BUNJEVACKI LIST

Žacka dvaput mesečno

CINA
2
DINARA

Subotica, 7 ožujka 1940

Dragi čitaoci!

Bunjevačko Žackalo je najozbiljniji šaljivi list na svitu. Moglo bi se jednostavno reći da i nije šaljivi list. Jer ako je Bunjevačko Žackalo šaljivi list, šta su onda Naše Slovo, Neven i Bunjevačke novine? Razlika je izmedju nas i njih u tome, što oni tvrde da su ozbiljni listovi, a niko ih ne uzima ozbiljno, dok mi priznajem da smo šaljivi list, a ipak nas svaki uzima ozbiljno. Naš cilj je da služimo bunjevštini, ali ne onoj kojoj služe spomenuti organi, već pravoj bunjevštini. Mi pod imenom Bunjevac ne podazumivamo pripadnika četvrte nepostojeće narodnosti, već uže obiležje za one naše sunarodnike, koje je soubina odredila za to da budu ovdi na sjeveru čuvari i pridstraža svega roda. Mi nismo „organ nezavisnih Bunjevaca“, koji ovisi i te kako od svakog režima, već smo najzavisniji organ Bunjevaca, jer zavisimo od raspoloženja Bunjevaca. Toj zavisnosti se rado pokoravamo, jer služiti svojemu rodu je najveća čast, pa ma to bilo i u obliku šale.

Da vidimo kako zapravo i izgleda saradnja raznih frakcija pod gradskim tornjem?

EVO ODPRILIKE OVAKO:

Dva pijana čovika obuhvatili su jedan drugog oko pojasa, te okrenuti jedan drugom lice u lice stoje na sridi ulice u stavu kao da se trljaju. Prodje tuda jedan šegrt i, misleći da se ova dvojica trljaju, prišapne jednom od njih:

— Ako hoćete da ga oborite, a vi mu podmetnite nogu.

Ovaj oslovljeni pogleda mrko šegrtu i drenku na njega:

— Marš odavle, derane! Ne vidiš da se mi ne trljamo već podupiremo jedan drugog!

Bunjevci-Hrvati imaju dva sinatora, obad-vojica potpomažu vladu, dakle nisu u opoziciji, a ipak je sva vlast u rukama onih drugih, koji nemaju ni jednog sinatora. Kako je to moguće?

EVO OVAKO:

Bać Stipe je imao dva sina, koji su se — pošto nisu bili ni za šta drugo — dali na politiku i tu su napravili karijeru. Jednom prilikom reče bać Stipe svom komšiji Paji:

— Kada vidim ove moje sinove kako politiziraju, uvik mi padaju na um sijamski blizanci

— Zašto baš sijamski blizanci? — upada mu u rič Pajo. — Oni nisu bili nikad političari!

— A mislš, možda, da moji sinovi jesu?

Separatistički pokret medju Bunjevcima

U zadnje vrime osića se medju Bunjevcima jak separatistički pokret, koji teži za tim da bunjevački narod razdvoji. Tako se medju Kerčanima pojavio pokret da se odcepe od Bunjevaca i da stvore petu narodnost — kersku. Sličan se pokret pojavio i medju Gaćanima, pa i Bajnačanima. Bajnačani već i imaju svoga vodju u osobi Lojzije Bukve. Bać Lojzija je izjavio da, kad već ne može da bude purger-majstor ko što je bio bać Marko, bar će biti vodja Bajnačana, koji su svi listom za njega.

Bunjevačko Žackalo apeluje na bać Marka i Ivana L. Poljakovića kao na vodje bunjevačkog naroda da spriče cipanje bunjevačkog naroda i stvaranje još nekoliko narodnosti u Jugoslaviji. Ujedno moli Dr. Ivana L. Poljakovića da o tome pitanju napiše nekoliko članaka u Danu, naravno cirilicom i ekavski kako bi ga svi Bunjevci mogli čitati i razumeti.

Priopslate izjave za koje Bunjevačko Žackalo ne prima odgovornost. Izjave štampamo onako kako su priopslate

Nisam znao, ali me prijatno iznenadjuje kao uvedjenog Hrvata, da je naš prijatelj i rotarijanac g. Pavle Grabovac jedan od odlučnih i snažnih pobornika naše Hrvatske misli.

Dr. Marko Djenero

★
Kada sam bio u stanju da rešavam najkomplikovanije probleme iz oblasti rotarijanstva, zašto ne bi bio sposoban da rešavam i političke probleme Subotice u vezi sa advokatskim udruženjem, pogotovo kada sam „javno priznat“ kao spoljno politički stručnjak.

Pavle Grabovac

★
Priča se u otmenim subotičkim krugovima da naš sugradjanin g. Branko Pakaški advokat i gradski većnik liči na g. Titulesku. Njegovo prisustvo sa sjajnim besedama u gradskom veću i nas je u ovo uvedilo.

Šaca Gavanski

★
Kažu, da medju nama Crnogorcima nema plemića. Ja to odlučno odbijam.

Miraš od Pipera

★
Ko bi smeо tvrditi da g. Dr. Subotić Strahinja nije mudrac u filozofiji jugoslovenske politike.

Prvo zemljoradničko veće u Subotici

★
Josо, da li ti rekoše šta u Beogradu za one 4000 dinara što finansiramo „Bunjevačko veće“?

Dr. Kendjelac

★
E moj brat Milivoje izgleda mi da su propale, jer Milanče ode, a Gile pasivnu ostavinu neće da primi.

Dr. Joso

★
Da ne beše prokletih „statuta“ može biti da bi neki od nas još ranije postao senator.

Dr. Kendjelac

★
Znaš Milivoje i meni upadljivo obećavaju senatorstvo, ali eto nikako ne mogu da dodjem na red.

Tvoj Aleksa

★
Dao sam izjavu i odlučno sam odbio daстанem potpredsednik u režimu Dr. Joca Čovića

„Moca“

★
Da ne beše priateljstva sa našim sestrama Bunjevkama, nikad ne bih postao primarijus u Subotici.

Dr. Boško, brat Srbin iz Banja Luke

VANJSKA POLITIKA

Da vidimo kako zapravo i izgleda ta pomoć, koju saveznici pružaju Finskoj:

Ivici savituje njegova mamica da svaki dan triba da čini kakvo dobro dilo. Jednog dana dotrči kući Ivica bez daha.

— Šta si učinio? — pita ga mamica.

— Stari bać Joso krenuo je na stanicu, ali se pobojao da će zadocniti na voz. Nato sam ja pustio našeg garova i . . . bać Joso je odišta na vrime stigao da uhvati voz.

BERLIN

Kako novine javljaju u Nimačkoj se od krompira proizvadaju boje, alkohol, čokolada i pivo. Mnogi su ovu vist čitali sa čudjenjem.

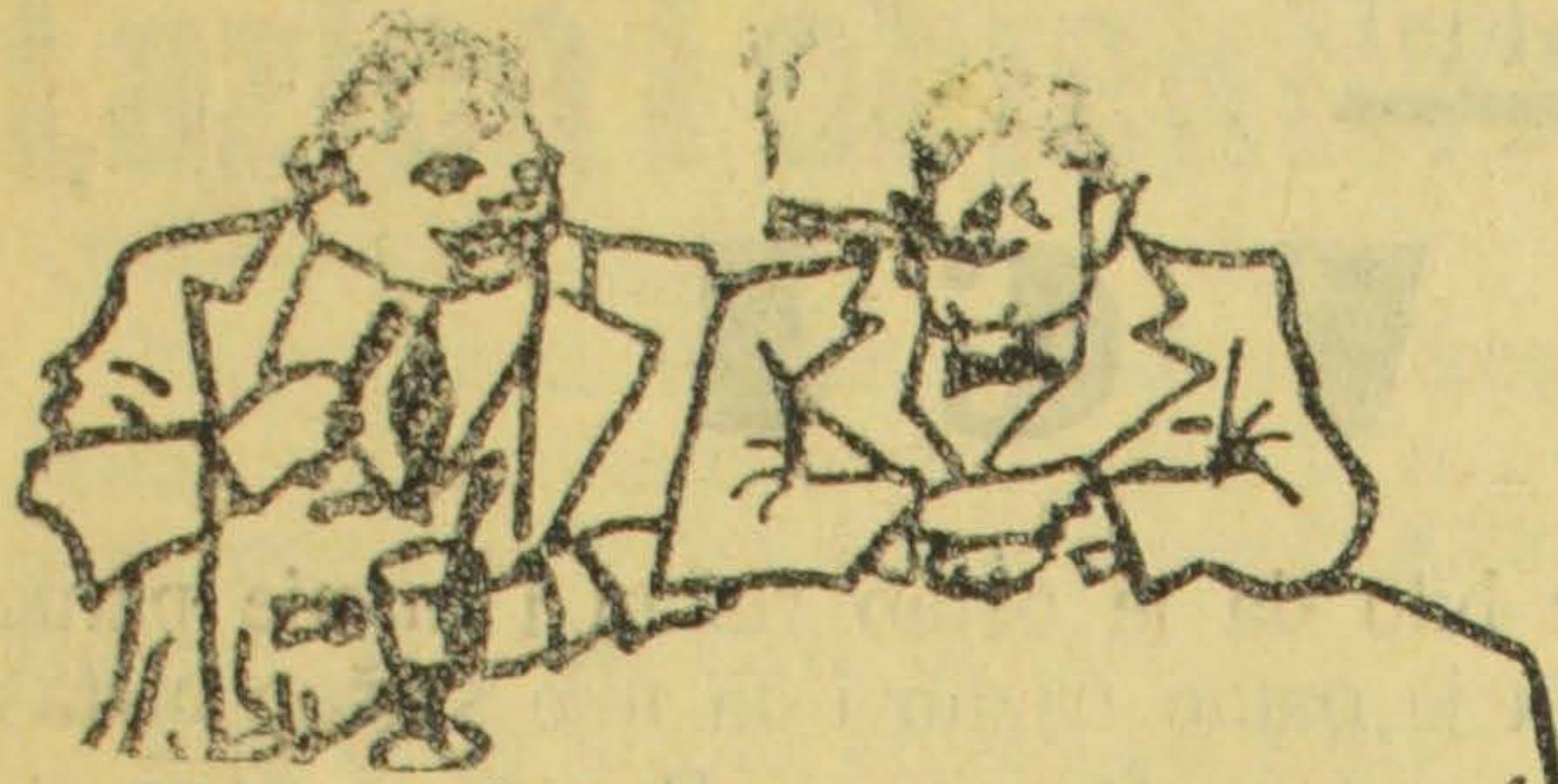
Englesi su pripravni da narodima koji su u opasnosti pruže pomoć. Ali kako? Eve ovako

Ivan je zgodan čovik. Uvik je spremam da drugog tješi. Kad čuje da je neko slomio livu ruku, odmah reče: „Neka se raduje što nije desnu!“ Ako je ko slomio nogu, tad reče: „Neka se raduje što nije slomio vrat!“

Čuvši ūa mu je komšija Stipan prilikom jednog sudara vozova zaglavio, već je gotov da tješi udovicu: „Hvala Bogu što se nije dugo mužio!“

Medjutim naš Subotičane ova vist nije nimalo zašudila, jer kod nas se već odavno od vode pravi vino i mliko, a osim toga mnogi često prave od buve slona. Prema tome Ninci prema nama nisu ništa.

RAZGOVOR U PUČKOJ KASINI

— JESI LI ČUO DA JE OPET POSKUPIO BENZIN?

— NEMAŠ LI, MOŽDA, AUTOMOBIL KADA TE TOLIKO NERVIRA?

— NE, NEGO KUPIO SAM NOV UPALJAČ.

* **Kazalište**

Kazališni dobrovoljci iz Subotice обратили су се Министарству пољодиства с молбом да се и њима додиле добровољачке парцеле. Министарство пољодиства, након што је свестрано прoučilo предмет, одговорило је нашим врлим kazališnim dobrovoljcima да ће ih, умисло да им додили парцеле, parcelisati na paramparčad, ако се још jedanput огрише о kazališnu уmitnost као што су то već učinili prilikom izvodjenja „Pastorka“.

* **RAZGOVOR NA ŠANDORSKOM TRAMVAJU**

Jednog Švabu iz Šandora upita konduktor šandorskog tramvaja:

— Je li istina da se švabe opamete tek kada navrše 40 godina života?

— Možda je i tako, odvrati ravnodušno Švabo.

— A šta rade, ако се ne opamete ni nakon toga? — opet će konduktor.

— Onda postanu tramvajski konduktori, — glasio je kratak odgovor.

* **Već i Dan napada Hrvatski narod**

Dan je citirao članak Naplo-a, kojim ovaj napada Budakov list „Hrvatski Narod.“

Ne misle li gospoda oko Dana da bi bolje bilo da su obratno postupili, jer . . . opet . . . kakvi smo, takvi smo, naši smo. Bolji je i Naplo nego Hrvatski Narod?

Razgovori bać Bele Stantića-Tate Polagacko vodení na dugački rate

— Hvaljen Isus, Tata!

— Amen uvik, sinko!

— Šta radite?

— Pa eto, kako da ti kažem, idjem, al' ako baš oćeš da ti istinu kažem, jel sam čovik, koji voli istinu i pravdu, ni ne idjem toliko, ko što bi se lipše kazalo na gospocki način, šetam polagacko s noge na nogu, sad livu sad desnú, jel sadanekarce šta drugo da radim. Eto, tako lipo šetam se pišice. Kad sam još bio mlađi čovčuljak, onako prija četrdeset i nikoliko godinica, ondanekarce nisam, ko sadanekar, šeto, već sam ondanekar više išo, jel izmedju idjišta i šetanja je, dragi moj golube, kako da ti sad najedared friško bez natezanja da kažem, dakle da ne odugovlačim, jel znam da se žuriš i nemaš kada da se tutekarce samnom šetaš, dakle sedanekar da ti već kažem izmedju šetanja i idjišta je zdravo velika razlika. Kako da ti i kažem, čovik dok je mlađi, ko što sam kadgod i ja bio, ti to istina Bog, ne pamtiš, al ima ko i to pamti, dakle, da ti već počmem, jel i ja još imam danas tušta posla, izmedju šetnje i idjišta je ondanekarce velika razlika. To ti je ko na primer, kako da ti kažem . . . Imo sam ja jednog kuma. Tog ti nisi poznavao, jel je umro onako odprilike prija 30 godina, pamtim ko da je juče bilo baš onako prid berbu. Taj mi je još dok je bio živ u ono staro lipo vrime često reko: „E, moj kume, da si ti poznavao mog didu Pilipa! Siroma davno je umro, al bio je čovik, da mu u ono vrime para nije bilo! Moj dida Pilip uvik mi je govorio: Sine, šteta što nije živ moj pretelj Pajo, jel sadanekar da je on živ sve bi bilo . . .

— Ama, Tata, počeli ste da pričate o šetnji i hodanju, pa šta je razlika . . .

— Samo polagacko, sinko, na sve će doći red, samo još malko triba da se strpiš, jel sve to ovamo spada. Dakle, kaže mom kumu njegov dida Pilip . . .

— Oprostite, Tata, žurim. Drugi put ćete mi završiti, a sad, zbogom.

— Zbogom . . .

(Nastaviće se)

MALO ETNOGRAFIJE

B U N J E V C I

Najinteresantniji elemenat na kugli zemaljskoj. Sami Bunjevci nikada se nisu vezali za ovo ime. To ime su im drugi naturivali. Rekli su im: „Vi ste Bunjevci!“

Bunjevci: „Ali mi ne želimo biti Bunjevci, imamo mi naše poštено ime.“ Oni drugi: „Ne! Vi ste Bunjevci i ostaćete to!“

To je isto kao kad bi, recimo, onim Bunjevcima, koji kažu da su samo Bunjevci, a uvik su u vladinoj partiji neko rekao: „Vi niste Bunjevci, već Srbi!“

Dakle Bunjevci su po shvatanju drugih, narod, dok oni sami tvrde da nisu to. Bunjevci se zadovoljavaju time da budu ogrank drugog naroda, dok drugi, kojima to ne ide u tek, tvrde da su samostalan narod. To je kao kad gostoničar hvali gosta da je lip i pametan, dok se ne opije, a posli ga izbacuje iz mijane. A ovaj sutradan kada se otrizne uvidja da bi

bolje bilo da je ostao ružan i manje pametan, ali da je ostao trizan i da nije slušao birtaša.

Karakteristično je za Bunjevce, što oni Bunjevci, koji kažu da su samo Bunjevci, nisu pravi Bunjevci. Jer da bi ko mogao postati Bunjevac, taj triba da je u prvom redu Slaven, a da bi ko mogao postati Slaven, taj triba da je, recimo, ili Srbin, ili Slovenac, ili Bugarin, ili Hrvat i td. Ko to nije taj nije ni Slaven. Ali pošto Bunjevac, koji je samo Bunjevac, nije postao od ovih naprid citiranih, to ne može da bude ni pravi Slaven, a ko nije Slaven, taj ne može da bude ni Bunjevac, već opet samo Egyebek, što je i bio. Dok onaj Bunjevac, koji je, recimo, Hrvat, taj je pravi Slaven.

Dakle, pravi Bunjevac nije Bunjevac, a Bunjevac nije pravi Bunjevac.

Bunjevac

Životni prostor

U zadnje vreme mnogo se govori o životnom prostoru. Da vidimo kome šta služi za životni prostor:

Marku Juriću i drugovima — Gradska Kuća; **Djidi** — hodnik u Gradskoj Kući; **Vladi Milovanovu** — stol kraj prozora u kafani „Jagnje“; **Bunjevcima** — ašov i motika; **Bunjevačkom Žackalu** — Sušbotica i okolina; **Dr. Dragi Dimitrijeviću** — isto što i Bunjevačkom Žackalu, ali sa srpskim obiležjem.

Nikima još ni sada nije jasno šta su Bunjevci. Da li je dokazivane potrebno?

ODGOVOR:

Dva prosjaka potucali su se od nemila do nedraga, te, iako je bila zima, niko nije htio da ih primi. Šta da rade, bili su prinudjeni da se zavuku na kraju sela pod jednu kamaru slame. Imali su samo jednu mrežu za hvatanje ribe, pa su se pokrili s njome. Sutradan kada su se probudili dopola smrznuti, kaže jedan drugome: „Turi prst napolje kroz mrežu i vidj da li je napolju zima?“

Iako je već davno prečišćeno pitanje porikla Bunjevaca, ipak ima još pojedinaca, koji hoće da promine prirodan i jedino razumljiv tok stvari, te obrazuju grupe i partije, izdavaju kojekakve „organe“ dok za sobom nemaju nikoga.

Zašto to oni čine?

EVO ODGOVORA:

U jednom selu umro je kantor. Odbor crkvene općine sastao se da izabere novog kantora. Svi članovi bili su za to, da se izabere niki Stipe, koji je nedaleko bio čuven po svom lipom glasu. Svi su glasali na njega samo stari bać Mijo je bio protiv. Kada su ga upitali zašto je glasao protiv Stipe, kada boljeg kantora nema u cilom okolišu, bać Mijo je odgovorio: „Ja sam već stari i iznemogo, da nisam glasao protiv, niko ne bi ni znao da sam živ na ovom svitu.“

Lazica i objektivnost

Naš Lazica u Našem Slovu nikog ne nadvada, već svakom priznaje da je u pravu. Da li je moguće da svi imaju pravo? Kako da ne! Moguće je i to. Evo ovako:

Bać Bašo je bio čoven po svojoj mudrosti. Iz dalekih krajeva su dolazili kod njega da ga pitaju za savit. Tako dodje jednog dana kod njega sa drugog kraja sela Bartul Prznić i potuži se na svog komšiju Vecu Kavgadžića. Bać Bašo, pošto je saslušao Bartula, reče ovom:

— Ti si sasvim u pravu, idji samo kući, vidim da je svemu kriv tvoj komšija Veco.

Nije Bartul redovno ni otišao, kad evo upadne Veco i poče da se tuži na Bartula. Bać Bašo sasluša i njega, te mu reče:

— Ti imaš pravo, idji mirno kući. Svemu je kriv Bartul.

Kad je i Veco otišao, udje u sobu bać Bartulova žena, koja je sve čula, jer se nalazila u kujni kraj soće, te reče bać Bartulu:

— Kako možeš da obadvojici priznaješ da su u pravu?! Ne mogu obadvojica imati pravo!

— I ti, ženo, imaš pravo, — odvrati ravnuđeno bać Bašo.

Opet taj Dan!

Prema pisanju Dana na konferenciji Mađara u Staroj Kanjiži Dr. Deak Leo je dokazivao besciljnost autonomističkog pokreta u Vojvodini. Naglasio je, da su vodje hrvatskog naroda u vlasti već pola godine, a za to vrime nisu ništa učinili da bi se poboljšalo stanje Mađara.

Dakle, braćo ministri Hrvati, na posao da se ispravi sve ono što je naneseno nepravde Mađarima za ovih 20 godina, jer nije onaj kriv, ko je te nepravde počinio, već onaj ko još nije stigao da ih ispravi. Bar to je logično! Tu već i Bunjevačko Žackalo mora da kaže svoje mišljenje i to ovako:

Stari bać Ivan bio je strašno škrt čovik. Pored toga što je jedne čakšire nosio po dvadeset godina, svoju rođbinu nije nikako pomagao. Jedne strašne zime, pošto je vidoio da mu unuk Perica nema kaput, dade od svojih čakšira sašiti mu zimski kaput. Naravno Ivica još te zime podera kaput. Kad je to bać Ivan primio počeo je da ruži: „Još nisam vidoio ovako nestošno dite! Meni su čakšire dobre bile dvadeset godina, a on kaput podero za jednu zimu!“

Razgovor na sudskom hodniku

— Šta ti tu radiš?

— Evo došao sam da uzmem uvirenje da sam bio zatvoren.

— Pa šta će ti to, za Boga miloga?

— Triba mi, hoću da kompetujem za gradskog činovnika.

Razgovor pred Gradskom Kućom

— Jesi li čuo da su ukrali Ruffovi kašu sa 300.000 dinara?

— Čuo sam i mislim se baš o tome kako su to bili višti majstori koji su znali gdi triba ići krasti i gdi ima novaca. Vidiš gradsku kašu neće niko da ukrade.

Dr. Alekса i sinatorstvo

Uoči nedavnih naimenovanja za sinatore, Dr. Alekса Ivić, kao eminentni pristavnik Srba iz ovih krajeva, očekivao je da će i on biti naimenovan za sinatora, jer i on ima skoro, ako ne i više, toliko zasluga i pristalica kao i Pajo Vujević u Somboru medju Bunjevcima. On je zbog toga naredio svojima u kući kao i cilju užoj rodbini, da neko od njih stalno ima da dežura kraj radnja, i da mu se odmah javi kad radio objavi ukaz o njegovom naimenovanju za sinatora. Dežuranje još uvik traje, ali ukaz nikako da se potpisuje.

Šta?

Opet su u izgledu izbori?

Lungulov Rada bivši Dontov poslanik na sidnici Poljoprivredne komore u Novom Sadu tražio je da se u Uredbi o ograničenju otudjivanja nekretnina izvrše nike izmene.

MALO STATISTIKE

Subotičke Novine pod naslovom „Malo o Subotici“ između ostalog objavile su da u Subotici ima 1042 magarca, a ukupno 16.383 marve. Mi mislimo da su Subotičke Novine pogrišile, jer taj broj je premalen, ako se uzme u obzir da u Subotici ima više od 100.000 stanovnika.

Bunjevačko Žackalo i kandidat

U Subotici je stalno aktuelno pitanje novog gradonačelnika. Bez obzira na to ko je u datom momentu gradonačelnik, uvik se govori o tome da će gradonačelnik biti sminjen. Nарavno da se uvik prave i razne kombinacije u pogledu idućeg purgermajstora. To ne moramo ni napomenuti da je već svaki živi Bunjevac bio kandidat za gradonačelnički položaj. No i medju kandidatima ima takvih koji se svojom ambicijom za postignuće toga položaja ističu iznad ostalih. Bunjevačko Žackalo je zbog toga, a u namiri da posluži svojim čitaocima positilo jednoga od tih kandidata i zamolilo ga da dade u pogledu svoga programa kao budući gradonačelnik izjavu.

Bunjevačko Žackalo: Klanjam se gospodine kandidate, molim vas za izjavu u pogledu vašeg rada. Da li imate kakav program?

Kandidat: Program? Pa šta sam ja bioskop da imam program?

B. Ž.: Ne mislim tako, već da li imate nike planove za vaš rad?

Kandidat: Planove mogu imati inžinjeri, ali pošto ja nisam . . .

B. Ž.: Izvinite, ali ja sam mislio, da nameravate da izvedete kakav socijalni plan?

Kandidat: Šta? Socijalni? Tu rič da mi niste više izustili. Ta nisam ja cocolišta.

B. Ž.: Molim onda da govorite štogod o urbanizmu . . .

Kandidat: E, to je već sasvim drugo. Pošto sam i sam vinogradar, to hoću da Sv. Urbanu, kao zaštitniku vinogradara, podignem lip spomenik čim dodjem na vlast.

B. Ž.: A šta je vaš komunalni program?

Kandidat: Nisam vam maloprije rekao da mi ne spominjete cocolište, a vi se još usudjujete i o komuništima da mi govorite! Ja nisam komuništa, pa nemam ni komunalni program. Ako hoćete komunalni program, a vi se obratite Staljinu! A sad možete ići! Svršilismo!

B. Ž. (ponizno): Zbogom.

BEOGRAD

Ministar trgovine i industrije propisao je Uredbu o izvozu konja. Prema ovoj Uredbi izvoz konja svih vrsta može se obavljati samo na temelju izvozne potvrde, koju izdaje zavod za promicanje vanjske trgovine. Bez ove potvrde ne mogu se izvoziti konji. Magarci mogu, ali ove niko ne izvlaža, iako ih ima mnogo u zemlji.

Neki naši političari neće da se uvride pa ma šta da se pričalo i si pisalo o njima. Zašto?

ODGOVOR:

U jednom kartaškom društvu pored jednog igrača sidio je jedan strašno dosadan kibic. Igrač ga pokušao da ga otira po nikolko puta, ali kibic neće nikako da ode. Najzad već i igraču priskipi, pa sav ljutit reče kibicu:

— Tornjaj se ovud, jer će ti tako šta reći da ćeš se strašno uvriditi!

Na to će kibic:

— Slušaj, moja žena drži noćni lokal, kćerka mi je evidentirana kod policije, mog oca su prije tri godine obisili, a ja sam se nedavno vratio iz Mitrovice, gdi sam proveo 10 godina, pa šta bi ti mogao meni tako štogod reći da se uvridim!?

Zašto oženjenji ljudi brže uspijaju u životu od neoženjenih?

ODGOVOR:

I zec koga gone brže trči od zeca ko ga niko ne goni.

Metcorloški izvištaj

U Subotici duva vitar zvani Ivandekićevac, koji priti da će odneti Marka Jurča i drugove. No kako je vitar dosta slab a bać Marko težak, to nije ni čudo što je duvanje ostalo bez rezultata.

Prognoza vrimena za Suboticu i okolinu: Očekuju se još jači vitrovi popraćeni sa jakim potresima koji će pogoditi sve ono što stoji na slabim i nesolidnim temeljima.

Šta veli naš Bodo

Faljen Isus!

Eto, dragi moj gospodaru uredniče, spremam se na veliku paradu u nedilju. Svi kažu da je ovo vrlo važna stvar za nas Bunjevce, iel od toga kako će sve ovo ispasti mlogo zavisi šta će sa nama da bidne. A i bićemo svi tamo koliko nas ima i koji smo pravi Bunjevci. Samo odmitnici neće biti tamo, al fala Bogu nji tako malo ima da se to baš nimalo neće primititi. Mlogi još uvik kažu da mi nismo to što 'esmo. Pedig cila stvar je vrlo ednostavna. Mi uvik sami znamo da pokažemo ono što esmo. Mi

ćemo čekati i gospodara Krnjevića sa četiri konja i sotim ćemo dokazati da smo za svoi rod, a ona gospoda koja sve to ne viruju nek čekaju, pa kad i nji budemo čekali sa četiri konja onda će to značiti da su oni u pravu, a dotle do tiče im samo četri magarca a to su sve njeve pristalice koliko jii ukupno medju Bunjevcima ima.

Čuo sam i to da su gospoda iz Sombora sa sinatorom Pajom Vujevićem u Bajmoku priredili niko Bunjevačko veče i da jii na toj

priredbi bilo toliko da sa četiri peći nisu mogli da ugriju tu malu salu pa su morali da piju grijanog vina i da je i boca bila lipo umotana, ko što za taku veliku gospodu i priliči u salvetu da se ne vidj šta je unutri. Pa kad se veselje završilo u boci na dnolu našli su jednog crknutog miša. Tako su ji Bajmačani lipo dočekali. Kažu da je sposli toga tek nastalo pravo veselje, tako da vaške prid tom mijanom gdi je to održano još i danas imadu šta da jidu. Iako su gospoda povraćali, ipak Bajmačani kažu za nji: „Spominjali se ali ne i povraćali!“

Kažu da će opet biti nov purgermajstor, premda ni ovaj sadašnji nije stari mogo bi se još hasmirati. Al' kažu da se niko ne prima za taj položaj, edino Dr Lujzin Ivan, al i on samo zato da se gospoja mož vozati na grackim karucama i da posli poizbaca iz gracke kuće sve koji je ne ljube u ruke.

A sad zbogom i dovidjenja na svičanost u nedilju, pozdravlja vas

Bunjević Bodo
političar novog kova
i majstor slova,
bunjevački pisnik,
lipšeg doba visnik.

ČITAJTE I ŠIRITE JEDINI PRAVI

BUNJEVACKI LIST BUNJEVACKO ŽACKALO

Čast i čest svakoj modi,
Ali što se tiče elegancije
Tu Ivić Aleksandar vodi

Manufaktturna trgovina

Ivić Aleksandra

Strosmajerova ul.

Nema pravog salaša bez djerma
Nit tople sobe bez sprave
„terma“

Priporučuje se toplo svima,
Može se dobiti kod

FÜZI VILIMA

SUBOTICA, Carinarska ul.

Bunjevci !

Kupujte u manufakturnoj
trgovini

Mi. Kujundžić i Tumbas

Jelačićeva ul

Roba prvakasnina cene
umirene

**Oglašujte u
Bunjevačkom
Žackalu**

Vlasnik i urednik **Grge Preić**, Agina ul. 7. Rukopisi se ne vraćaju. List izlazi svakih 15 dana.
Pojedini broj stoji 2 dinara. Polugodišnja pretplata 20 din., godišnja 40 din. — Štampano
u štampariji **Braće Fister**, Subotica, I. Šenkova ul. 12. Telefon 629.

Mali oglasi

Tražimo više lopove koji će i u našoj kasi pronaći novaca. Gradsko Poglavarstvo Subotica.

Tražimo jednog jedinog Bunjevca, koji će izjaviti da nije Hrvat kako bismo mogli da dokažemo da Bunjevci nisu Hrvati, pošto je i urednik našeg lista već davno izjavio, pa čak i napismeno dao, da je Hrvat, Bunjevačke novine.

SOMBOR

Na manifestacionom zboru u Somboru g. Djordje Cvejanov izjavio je da u Vojvodini uopće nema Hrvata, već samo Srba, Bunjevca i Šokaca. Ovu izjavu moramo dopuniti, pošto je g. Cvejanov zaboravio da spomene Kerčane, Gaćane, Tavankućane itd. kao posebna plemena bunjevačkog naroda, a da o senčanskim Bunjevcima i ne govorimo.

SUBOTICA

Tolj Ivan i ing. Djurić Stipan odlučili su da se na idućim izborima, kandidiraju za narodne poslanike, jer spadaju medju najpopularnije ličnosti u Subotici. Na izborima za gradske činovnike na koncu je visilo što obojica nisu dobili po jedan glas.

Poruka uredništva :

Molimo sva lica, koja ne žele primati list da nam ga vrate, jer ćemo ih u psotivnom slučaju smatrati za pridplatnike, pa ćemo im list i nadalje slati.